

stond zodoende naar klager te gluren. Klager herkende aangeklaagde onder andere aan zijn

's Nachts brandde de nachtverlichting, waardoor het nooit helemaal donker was.

Klager was op een leeftijd gekomen, waarop hij zijn eigen lichaam en seksualiteit ontdekte en weleens masturbeerde terwijl hij in bed lag. Aangeklaagde heeft dit als surveillant meerdere keren uitgebreid bekeken, zonder in te grijpen. Hierdoor heeft klager zich als lustobject van aangeklaagde gevoeld.

Klager is van mening dat het gluren door aangeklaagde dient te worden aangemerkt als het "onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie uitvoeren of ondergaan van seksuele handelingen, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit is geschonden." Het kijken en blijven kijken naar het masturberen van klager is te scharen onder "het uitvoeren van seksuele handelingen onder dwang". Onder dwang is immers mede begrepen psychische druk en intimidatie.

2.2. Door een ander voorval werd klager weggestuurd van hierdoor heeft klager een andere schoolloopbaan en latere carrière gehad dan het geval zou zijn geweest als hij had kunnen afmaken. Nu ging klager van het gymnasium naar de tweede klas van de Mulo en begon hij pas op zijn 23e aan een universitaire studie, welke hij volgde naast zijn baan als onderwijzer. Het is niet zo dat klager ontevreden is over zijn carrière, maar hij had er meer kunnen uithalen en meer van zijn studententijd kunnen genieten, als hij gewoon had kunnen gaan studeren na het behalen van het gymnasiumdiploma.

Door de recente publiciteit over seksueel misbruik in de kerk zijn zijn herinneringen in alle hevigheid aan de oppervlakte gekomen. Klager is hiervoor sinds kort onder behandeling bij een psycholoog. Door de heftige emoties van de afgelopen tijd krijgt klager weinig uit zijn handen en heeft hij zijn activiteiten als voorzitter van een stichting waarvoor klager zich inzet, noodgedwongen op een laag pitje moeten zetten.

2.3. Klager wil met zijn klacht bereiken dat aangeklaagde zijn verantwoordelijkheid neemt en erkent, dat wat gebeurd is, fout is en dat hij daarvoor zijn excuses aan klager aanbiedt. Voorts geeft klager aan dat hij voor vergoeding van kosten in aanmerking wil komen, zoals weergegeven in bijlage 3 van het klaagschrift.

3. Het verweer

Aangeklaagde betwist dat hij zich op enigerlei wijze schuldig gemaakt heeft aan seksueel misbruik in het algemeen en in casu aan seksueel misbruik jegens klager.

Aangeklaagde stelt dat hij in de door klager genoemde periode niet belast was met toezicht op de slaapzaal van klager en daar dus niet werkzaam was.

Overigens veroordeelt aangeklaagde gedragingen waarvan klager stelt het slachtoffer te zijn en betreurt hij het effect hiervan op klager zeer.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Het relaas van klager komt geloofwaardig en oprecht over.

De Klachtencommissie zal echter eerst de vraag moeten beantwoorden of de gestelde gedragingen zijn aan te merken als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure. Naar het oordeel van de commissie moet die vraag ontkennend worden beantwoord, nu niet gezegd kan worden dat klager onder dwang of in een afhankelijkheidsituatie seksuele handelingen moest uitvoeren of ondergaan dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen moest dulden. De klacht zal derhalve niet ontvangen kunnen worden.

De Klachtencommissie wil echter niet nalaten op te merken dat zij zich alleszins kan voorstellen dat klager zich door de gestelde handelwijze bijzonder onplezierig, opgelaten en bekeken heeft gevoeld. Het behoeft dan ook geen betoog dat een dergelijke manier van doen de grenzen van het betamelijke ver te buiten gaan en dat het recht op privacy van klager op grove wijze is geschonden. Echter, zoals gezegd, is de Klachtencommissie van oordeel dat dit niet te scharen is onder artikel 2.1 van de Procedure, waardoor een en ander buiten de beoordelingsbevoegdheid van de Klachtencommissie valt.

5. Het advies

De Klachtencommissie verklaart de klacht niet ontvankelijk..

Dit advies is vastgesteld op 11 november 2011 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, prof. dr. H.B.M. van de Wiel en drs. A.A.M. Oostveen, leden, bijgestaan door mr. M. Braspenning-Groeneveld, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Regeling wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Bisschop van Roermond, aangeklaagde en aan klager verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Regeling stelt de Bisschop binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Regeling geeft de Bisschop daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Regeling ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Bisschop.